

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károli-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapi délután
9-11 óra között,
Kolozs, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den kötetmény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube &
L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

21. szám.

Brassó, Szombat, február 19-én.

III. évfolyam 1887.

Elmélkedés és visszapillantás a városi erdőgazdálkodás körébe.

III.

Lám, lám! A számadási tételeknek csak egy kis véletlen glédába állítása már eddig is mit művelt. Több mint hetvenezer forinttal torzult el a képe a miatt a városi zárszámadásnak az erdészetre nézve. Hogy ezt az erdei legelők bére vajjon fedezné-e, most nem akarjuk kutatni és kiszámítani.

Lehet, csak véletlenség az egész, és épen ezért nem is akarunk a legutóbbi költségvetések és zárszámadások adataiból vonni bizonyos következtetéseket a városi erdőgazdálkodás mikéntjére, mivel ez még sokkal hátrányosabb lenne reá nézve. — Belenyulunk a Zaminer ur által idézett 12 évi adatok kellős közepébe, hogy kimutassuk az ugynevezett költségvetésekben és zárszámadásokban üzhető játékot a türelmes számokkal, és hogy mely tételeket találjuk aránytalanoknak a városi erdők költségvetésében. S ha ezt kimutattuk, tudni fogják bizonyára az illetők, hogy hol és miként kell majd segíteni a bajon.

Nem a mai „nehéz és rendkívüli idők”-ből merítettünk tehát. Az 1881-ik, normálisnak is mondható évet öleljük fel.

A véletlen is úgy hozza magával, hogy épen ez év után tett beható és alapos magántanulmányt a kormány egyik szakközege a városi erdőgazdálkodás felett. Az eredmény — mint utána jártunk — közölve volt a kolozsvári „Magyar Polgár” 1882. évi 50. és következő számaiban, a honnan átveszszük szó szerint az alábbi sorokat, a melyekből megtudjuk, hogy mit beszéltek akkor Brassóban a számok, és hogy csekély kivétellel, parányi eltéréssel mit beszélnek azok ma is folytonosan.

Az említett tanulmány czime ez:

Mit beszélnek Brassóban a számok?

(Lapozgatás a városi költségvetésben.)

szövege pedig im itt következik:

Brassó város képviselő testülete legutóbbi közgyűlésén egy 15 tagu bizottságot küldött ki annak megvizsgálása céljából, hogy a város háztartása körében már évek óta megzavarodott egyensúlyt miképen lehetne helyreállítani.

Kezd ugyanis feltűnő és aggasztó lenni,

hogy e város, dacára több mint 380.000 forint rendes évi bevételeinek — nem képes még csak rendes évi kiadásait is fedezni a nélkül, hogy hol egyik, hol másik helybeli pénzintézetből vagy pénzalapból ne kellene időnként jelentékeny mennyiségű kölcsönöket felvenni.

Sokan és mindenféleképpen keresik az okát e sajnos körülménynek.

Például mondják azt, hogy a város ügyei körül buzgólkodó munkás kezek és a városi pénztárra nehezedő nyugdíjak és kegypénzek sokasága emészt fel aránylag igen nagy összeget, s e miatt nem képes a város boldogulni önerején. Kimutatták ugyanis az évi költségvetés alapján, hogy közel 110.000 forintot tesz csak a személyes járandóságok összege Brassóban, a miből csak maguk a nyugdíjak és kegypénzek közel 14.000 forintba ruznak stb.

Ebből kifolyólag mondják tehát: az összes 380.000 forint évi rendes bevétel minden 3½ év alatt egészen benn marad az azt kezelő és őrző hivatalos személyzet zsebében. A nyugdíjak pedig minden fertály században egy évi összes bevételeit nyelik el a városnak.

Hogy mennyiben indokolt vagy indokolatlan mindez, nem vitatjuk most; legfennebb csak kijelentjük részünkről is azt, hogy a hivatalos számadatok valóban ezt hirdetik ez idő szerint. Azonban mellőzve mindezt, részünkről csakis a „városi erdőgazdálkodás” ügyét akarjuk és ezt is csak tisztán pénzügyi, pénzgazdasági szempontból, bővebb megbeszélés tárgyává tenni ezuttal és pedig annyival is inkább teendőnek véljük ezt, mivel sok szóbeszéd és vita kelt és hangzott már el ezen ügyben az utóbbi időkben, a nélkül, hogy még csak tájékozva is lenne a közönség a felől, hogy valóban megállja-e tehát a helyét és az elfogulatlan bírálatot — pénzügyi szempontból — a Brassó város erdőgazdálkodása, vagy nem? S ha nem, hol rejlik a bajnak kútfeje?

Erre nézve szolgáljanak tehát az alább érintendő egyéb tényezőkön kívül legfőképen csakis az 1881. évi költségvetés hivatalos adataira állapított következő észrevételek bővebb tájékozás végett:

Brassó városának van ez idő szerint körülbelül mintegy 30.000 kat. holdnyi olyan erdeje, mely a város kizárólagos tulajdonát képezi és fakeskedelmi s erdőhasználati szempontból aránylag pl. a Királyhágón innen

fekvő más erdőbirtokéhoz képest igen kedvező viszonyokkal bír.

Kézelés szempontjából fel van osztva az egész öt fő- és egy mellékpagonyra és pedig oly módon, hogy az u. n. városi és tömösi pagonyokra esik mintegy 15.000 kat. hold, a krizbaira mintegy 2066 kat. hold, az apácza (fiók) pagonyra mintegy 1676 k. hold, a zernesti és a törösvári pagonyokra mintegy 11.352 kat. hold.

Mindezt egy e célra szervezett városi „erdőhivatal” vezetése alatt külön e célra alkalmazott személyzettel kezelteti a város és pedig igen csekély kivétellel mondhatni egészen „házilagosan”. Ezenkívül igényt tart a város még az u. n. „hétfalusi erdők” egy részére is, a melyet azonban idáig csak kezelte, ugyyszólván, míg a haszonélvezők a hétfalusiak voltak.

Az előbbi 30.000 holdnyi erdőre kiad a város ezen idő szerint: „személyes járandóságok” czimén 14.968 frtot; „failetmény”-képen, mely szintén egy részét képezi a személyes járandóságoknak, 1625 frtot; egyéb kezelési és üzleti költségekre 50.109 frtot; adó és köz-költségek fejében körülbelül*) 5000 frtot; összesen tehát 71.702 frtot. Ezzel szemben beveszen ezen erdőkből összesen 77.861 frtot. Mutatkoznék tehát „látszólag” többlet 6159 frt. Ez azonban — ismételjük — csakis látszólag mutatkozik így.

Ezen többletben befoglaltatik ugyanis:

1) 1200 frt azon hulladékfa és forgács stb. értéknek fejében, melyet a város évenként ki szokott osztogatni ingyen a szegényeknek.

2) 2074 frt azon tűzifa értéke fejében, melyet a város a helybeli felekezeti iskolák fűtésére, az iskolák segélyezésére nyújtott — szintén jelentékeny — pénzösszeg mellett mint állandó fajárandóságot a rendes kiadások között évről évre kiadni tartozik ingyen.

3) 634 frt azon fa értéke fejében, melyet a város a helybeli gőzfürdő és menedékház segélyezéseken a készpénz-segélyeken kívül évről évre a rendes kiadások között s tehát szintén mintegy az erdőbirtokkal kapcsolatos terhet elszámol.

*) Ezt ugyan a városi költségvetésből pontosan kivenni nem lehet; de az e czimen előirányzott 39.088 frtnyi főösszezből bizvást fölvehető ennyi az erdőkre.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Nyikordulat

az álarczos elite-bálról.

Nekem az életben volt már pechem elég,
Pedig higgyék meg, én vasárnap születék;
És azt mondják, hogy a vasárnapi gyerek
Homlokát a bűtől védik az égiek
S távol marad tőlük a sajgó fájdalom,
Övék a boldog öröm s békés nyugalom.
Édes örömben volt még részem talán,
Mikor hő kebleden csüggöttem, jó anyám!
Hanem mi téged illet, enyhe nyugalom,
El kell mondjam rólad, bár fáj ezt mondanom,
Hogy bizony megzavartatál és gyakorta.
Hogy többet ne mondjak, csak a mult napokba'
Egy bús zenepreceptor támadt reám, —
De mit! csak nem fogok róla írni tán!?
... Tehát mint mondtam, volt pechem elég,
Hogy torkig untam már pechem kíséretét;
De mintha csak feleségem vón' nekem,
Megkésérite ah! még mindig életem.

— Az uton, míg gyalog a bálba érkezém,
Csak másfél mázsa csonttá fagytam össze én,
S hogy fölmelegitsem meredt tagjaim
Ugy-e, ne mondjam tovább a bajaim

Már feltíz felé indult lassan az óra,
Jöve két álarczos ép akkor kapóra;
Megindult futva az egész férfi-világ
S csodálni kezdték azt a két maskurát.
Hjah! bizony különös, felséges élvezet,
Álarcz alatt bámulni kék — s más szemeket.
Suttogni oh!... s beszélni chic-kel, könnyedén:
„En a tied vagyok: te, angyal, az enyém!
Szeretlek téged, mint friss gyümölcs a fát,
Álmos az éjet s báyám a friss libát!
Neked ez nem elég?... Én hozzád hű leszek,
Tizenkettőig, vagy tovább is — ha lehet!
Oh mondd, szereted a savanyu ugorkát?
Vagy szived az édes csóknak előnyt ad?
Szereted a virslit és a sok más egyebet,
A miben csak lelheted nagy örömedet?”

S ki tudós leírni mind azt a szellemet,
Mit egy álarczos-bálban hallani lehet!
Mert jó ám az álarcz és nemcsak a nőknek,
Hanem még nekünk is könnyen hívóknak;
Mert meg lehet egyszer legalább mondanunk,
Hogy ámbár mindig édes, hódoló szavunk
S a nő bájos mosolya ünnep minekünk,
— Hanem a nőknek azért még se hiszünk.

A terem ékesen volt diszítve, s mi több:

Tizenkét óráig a publikum között

Sok ügyes álarczos vonult fel és alá,
Legtöbbje — az egyenruhát boldogítja.
Volt kártyavetőnő, dominó, bajadér,
Ifju apácza, rózsavirág, százsorszép,
(Kinek, mint monda, mindegyik foga ép);
Feltűnt egy bús apácza, ki hallgatag maradt
És nagyokat ásított az álarcz alatt.
S mit mondjak rólad, szép oláhleány?
(Ha jól emlékszem, pleh-csatt tündökölt nyakán.)
Talán ha semmit sem mondok s hallgatok,
Egy sor irással okosabb maradok!
S a bálról még csak annyit írok itt,
Hogy a bú kinozta szörnyen jó Laskait,
A mikoron meglátta, hogy éjjel után
Alig maradt ott négy vagy öt leány!

Megvolt tehát a bálban minden, a mi kell,
S hogy én is éljek egyszer chablonszerűvel,
Elmondom, hogy a bál szépen sikerült
S hogy ennek a szívem roppantul örült;
S hiba talán csak az az egy lehetett,
Hogy nem volt ott se fény... se szellem
... se élvezet!

Hazafy Veray János után
szabadon
egy bús magyar.

4) 761 frt azon árkülönbözet fejében, mely a helybeli gázgyár és polgári kórház részére biztosított évi fájárandóságnak eredetileg a szerződésben megszabott ára és a tanács által ez idő szerint erre nézve is megállapított újabb (piaczi) árak között létezik.

5) 56 frt azon tűzifa járandóság fejében, melyet a város a helybeli tűzoltó-egylet számára az évi 1700 frt pénzsegélyen kívül rendes kiadásként biztosított.

Összesen tehát: 4725 forint.

Leszállítva tehát a fentiek szerint kifizetett 6159 forintnyi látszólagos többletet, ennyi „erdészeti közteher“-nek levonása által tulajdonképeni értékére, marad tisztának mondható erdészeti évi jövedelem a 78.000 frt összes bevételekből: 1434 frt.

Azonban még most sem kell hinni, hogy ezen szerényke összeg is készpénzben foly be a város pénztárába.

Belföld.

Brassó, febr. 18. (Pénzügyi viszonyok.) A pénzügyminiszter megválasztása tárczájától a legkisebb visszahatással sem volt a pénzpiacra, sőt tény az, hogy Tisza miniszterelnök azon elhatározása, hogy egy ideig maga fogja e tárczát vezetni, a tőzsdén a legjobb benyomást tette. A pénzvilág bizalma Tisza iránt igen nagy, a mi bizonyára nagyban fog hozzájárulni pénzügyi viszonyaink rendezéséhez.

Brassó, febr. 18. (Mocsáry.) Mocsáry Lajos ur, a „Gazeta“ s „Tribuna“ egyetlen fehér hollója ismét brillírozott; de ez egyszer nyaka szakadt a saját pártjában, melynek ő egykor vezére volt. A függetlenségi párt rosszaságát fejezte ki Mocsáry újabb fellépése fölött s egyidejűleg elhatározta, hogy ha „fehér holló“ uram önként ki nem lépne a pártból, úgy ki fogják golyózni. Ez arra indította őt, hogy egy íranyhoz intézett levélben a pártból kilépjen. Ugy halljuk, hogy a román nationalisták elhatározták, azon esetre, ha Mocsáry az ideai választásoknál nem kapna másutt mandatumot, ők adnak neki kerületet. — Válgják egészségére!

Brassó, február 18. (Országgyűlés.) A képviselőház befejezte a vallás- és közoktatási minisztérium költségvetésének tárgyalását, mely alkalommal oly botrányok kerültek napfényre, minők a magyar országgyűlésen még nem fordultak elő. De előfordult az a sajátságos dolog is, hogy egy szélső baloldali képviselő vette védelmébe Trefort minisztert, úgy állítván őt oda, mint a nemzet büszkeségét, — állítva, hogy a ki Trefortot, mint minisztert megsérti, az a magyar nemzetet sértette meg.

A képviselőház — mint egy lapunk zártakor érkezett sürgöny jelenti — ma letárgyalta a népfelkelési póthitelről szóló javaslatot is, melyet egyhangulag megszavazott.

Külföld.

Brassó, febr. 18. (J) A politikai láthatár borús ugyan még, de zivatar kitörésétől nincs mit tartani, — habár elbizakodni ép oly kevéssé van okunk. Konstantinápolyban a nagyvezér, a bolgár küldöttek s Zankow között sikerült megegyezésre jutni s pedig aként, hogy a regensség állani fog Stambulow, Zankow és egy teljesen pártatlan harmadik egyénből, valamint új hadügyminiszter neveztetik ki. E szerint már most csak a szobranje összehívása és a fejedelmválasztás van hátra.

Német- és Franciaország között a viszonyok nem fordultak rosszabbra. Olaszországot még mindig a miniszterválság foglalkoztatja; Depretis megbízott kabinetalakítással, Robilant megtartja tárczáját.

Román lapszemle.

Mozogni kellene ilyen izgalmas időben! — A „Gazeta“ minden felől kapja a tudósításokat, hogy a lelkes és jóhitű románok szerfelett aggódnak, látva, hogy mennyire megfeneklettek az ő román nemzeti ügyek s hogy mennyire terjed az ő kebelükben a közönyösség.

Természetes, hogy a „Gazeta“ szerint igazok van az ő vidéki barátainak, midőn e különös jelenység felett nyugtalankodnak, a mi épen ily izgalmas időben mutatkozik, melyben most élünk. Közli e bevezetés után Erdély közepéből egy erélyes nemzeti küzdőnek hozzáintézett levelét.

„Olyan időben élünk — így kezdi a nationalis küzdő, — melynek iránya megfejthetetlen. A hatalomban lévők azt hiszik, hogy magyar nemzeti tul-

zásokkal mindent elnyelendek. — Csodálatos fel-fogás!“

Ezután még érthetlenebb előtte azon jó románok magatartása, kik az együvé tartozás proklamált elvét oly hamar elfelejtették. Ha azokra hallgatnak, olyan szolgaságra jutnak, hogy még dedatyáik sem láttak olyant.

Van tehát az erdélyrészi románok között ezen levelező szerint serrilismu, indifferetismu, gyűlölség, egyenletlenség a miatt, hogy hiányzik a közvélemény ellenőrzése. De miért nincs ellenőrzés a közönség részéről, miért oly szembeötlő a közöny, az apor-tunismulu?

Nagyon komoly kérdések ezek, melyekre a „Gazeta“ legközelebb tüzetesen fog felelni s a helyzetet meg fogja világosítani. Mig a „Gazeta“ felhossa az ő napját és szétárasztja övéi felett az áldott (?) világosságot, azalatt nekünk esik a „Tribuna“ s azért veri a levegőt, — hogy mi magyarok ilyen kényes időben miért mozgunk, miért nem birunk csendesen lenni?!

Nem kell most az aradi vértanukról, 1848. márczius 15-ről megeinlékezni, mert nekik eszükbe juthat, hogy akkor ellenünk harcoltak. Abba kellene hagynunk most a közművelődési egyleteket s névszerint az „E. M. K. E.-et“, a mely oly annyira elkésé-ritette a magyarok és a többség közötti viszonyt. — Már most t. olvasóm, te melyik párthoz csatlakozol?

A „Gazeta“ azt óhajtja, hogy az erdélyi románok szedjék össze magukat; a „Tribuna“ megfordítva, azt tanácsolja nekünk, hogy ilyen izgalmas időben huzzuk meg magunkat. Felejtjük el nemzeti vértanúinkat, ujja születésünk nagy napját 1848. márczius 15-ét.

Mind ezt miért? Azért, hogy a „Gazeta“ felvilágosíthassa a közönyös románokat, vagy a „Tribuna“ szerint azért, mert nem időszerű eszükbe juttatnunk, hogy volt olyan idő, a midőn egymás ellen harcoltunk, épen most, a midőn hozzá kell szoktatnunk magunkat, hogy még együtt is harcolandunk. A „Tribuna“ magyar polgártársai igen messze mennek a „Gazeta“ románjai hallatlan közönyösök. Tessék t. olvasóm és válaszsz!

De ne. Várj a „Gazeta“ felvilágosítására és várd be csendesen azt az időt, midőn a „Gazeta“ után még nagyobb nap a „Tribuna“ fogja szétárasztani azt a rettenetes fényt, mely leolvasztandja a románok szívéből a közöny jegét.

Hogy e téren a „Tribuna“ megfogja előzni a „Gazeta“-t, arról bizonyos lehetsz. Már ő csak úgy tartja, hogy ő külön legény a Csárdákuban, avagy a Birtuban, mint az ő vetélytársa. Addig is van gondoskodva Bukarestben, hogy a „Tribuna“-nál és „Gazeta“-nál egy sokkal fényesebb nap támadjon fel, azaz hogy már fel is támadott.

„Unirea“ e nagy napnak, akarom írni: lapnak az ő neve, új társ a szabadságérti küzdelemben, mint a bukaresti „Telegrafulu“ mondja. Szól felőle a „Gazeta“ is, de ezt alább említjük meg. Az Unirea foglalkozni fog a határokon túl lakó románok sorsával is, kiknek szükségük van a bátorításra az ő ellenségeikkel való küzdelemben. Így írja ezt a bukaresti „Telegraful.“

Most lássuk, hogyan üdvözlí a „Gazeta“ a bukaresti Unireat? „Üdvözlíjük melegen az „Unirea“-melletti testvéreinket s teljes sikert és a lapnak hosszú életet kívánunk. Az „Unirea“ örködni fog a románok érdekei felett, bárhol is lakjanak azok. A politikai határokat tisztelni fogja, de az mégis érdekelni fogja, hogy tudja ő is, hogy miként élnek, mit tesznek, mert a románok vesztesége az, ha a határokon túl lakó románok veszítenek, a nyelv és nemzetiség fentartásában szükségük van a bátorításra. Ezért üdvözlí tehát az „Unirea“-t a „Gazeta“, miatt a „Tribuna“ azt tanácsolja, hogy hozzuk össze magunkat, mert Erdélyben ők képezik a többséget. Mi csak nézzük, mint a rohamra vezényelt huszár mondotta az ég urának, hogy miként viszik a románok az 1848-ban, 1859-ben és 1866-ban felragadt román lobogót újabb győzelemre.

Még magyarok is lesznek, (?) a kik a „Tribuna“-val együtt elítélik azokat, a kik közülünk még most sem férnek bőrükbe.

Oh, Mocsáry! Oh, cu judecată sanătoasa!

Czenkalji.

Megyei ügyek.

A közigazgatási bizottság február havi üléséből.*)

Lapunk két utóbbi számában utaltunk már röviden a közigazgatási bizottság e havi ülésére, mely-

*) Tárgyalmas miatt késett.

Szerk.

nek nevezetesebb tárgyalat most terjedemesebben közöljük.

Igen érdekes tárgy Gromen Mihály baptista fellebbezése, kita kapitányság 100 frt büntetés vagy 10 napi elzárás terhe alatt odautasított, hogy ujjonszülött fiát keresztlethesse meg. E határozatot másodfokilag az alispán is jóváhagyván, az illető egyenesen a vallásügyi miniszterhez felebbezett, ki az ügyet III. foku elbírálás végett a köz. bizottsághoz tette, le, mely azonban helybenhagyta az I., illetve II. foku végzést.

A brassómezei tanítótestület annak idején a ragályos betegségek elterjedésének megakadályozására azon kérelmet intézvén a bizottsághoz, hogy az iskolák legalább kéthetenként orvosilag vizsgálattassanak meg, a bizottság a megyei főorvos meghallgatásával akként határozott, hogy az illető orvosok ismertetessék meg a tanítókat a ragályos s fertőző betegségek symptomáival.

Nagyfontosságú a pénzügyminiszter leirata az ideai adókievetés tárgyában.

E leirathból kiveszszük a következőket: „Azon adózók, kik a kereseti adó I. osztályába tartoznak és ilyenl az 1886. év folyamában eddig megrovattak s kik közvetlenül, vagy a brassói piac utján, iparterményeiket Romániába szállították, és a Romániával fennállott kereskedelmi és vámszerződés megszűnése folytán üzletükben kárt szenvedtek: kis és nagy községekben a szolgabíró ellenőrzése mellett a községi előjárás által; rendezett tanácsu városokban pedig a városi tanács által választandó két bizalmi férfi által hivatalból összeirandók.

Ezeknek 1886. évi I. oszt. ker. adóhátraléka 1887. augusztus 15-ig végrehajtás utján nem követelelendők.

A kir. adófelügyelőknek egyidejűleg meghagyom, hogy az így összeirottak 1887. évi I. oszt. kereseti adójának megállapításánál azok tényleges kereseti viszonyaira különös figyelmet fordítsanak és az üzletükben beállott pangást az adókievetés alkalmával vegyék tekintetbe.

A kereseti adó III. osztályában megrovott gyárosok, iparosok s kereskedők részére az 1887. évi adókievetés alkalmával az adókievető bizottságnak feladatában álland, hogy az üzletükben az 1886. évben netalán beállott forgalmi csökkenést figyelembe vegyék.“

A legfontosabb tárgy a Brassó-Hétfalu-Prázmár-S.-Szentgyörgy, illetve Brassó-Zernesti vasut ügye volt. Tudvalevőleg három ajánlat tétetett a törvényhatóság-nak. Az egyik báró Huszár Kálmán és érdektársaié, mely azt kéri, hogy a megye vagy építsen saját költségén Brassótól Kőkös 15—17 klm. hosszúságban, vagy lépjen mint résztvevő az alakult társaságba s küldjön ki bizottságot a vegyes bizottságba, mely az egész műveletet kidofozná s a jóváhagyást kieszközoelné.

Az építési költségek 22—24,000 frttal vannak kiszámítva kilométerenként s minthogy a kincstár részére kilométerenként 2—3000 frt járulék várható, a megye járuléka kitenne törzsrészevényekre 105.000—170.000 frtot.

A második ajánlat gróf Nemes Jánosé meghatalmazottja — Horovitz Sámuel által. E vonal vezetne Szentgyörgytől Kőkösön, Prázmáron, Tatrangon, Hosszúfalun, Derestyén, Noán keresztül Brassóba, innen Ó-Brassón keresztül a Bertalan templomnál létesítendő pályaudvarig, — azután innen tovább Keresztényfalván-Rozsnyón át Zernestig s egy szárnyvonallal Volkányig.

E pálya azután kiépítettnek Szentgyörgytől K.-Vásárhelyig, esetleg Ojtozig. Gróf Nemes azt kéri, hogy ezen vasutépítés összes költségeiből, a mennyiben az Brassómezeiben fekszik s mely 48 klm. után a 24000 frt, összesen 1.152000 frtra rug, 2/5 rész, t. i. körülbelül 460800 frt az érdekeltek által szereztessek meg, — miből a vármegyére 150000 frt esnék.

A harmadik ajánlat Ugron Gáboré, ki a vonalat Udvarhelytől, Gy.-Szt.-Miklóson, Cs.-Szeredán, Szt.-Györgyön keresztül Brassóba akarja vezetni s a pályának Brassóvármegyébe eső részeért a megyétől 100000 frtot kér és a brassó-zernesti rész kiépítése tárgyában hajlandó szintén tárgyalásokba bocsátkozni.

Ezen ajánlatok tárgyalására kiküldött bizottság következő eredményre jutott.

I. A Br. Huszár s társai által tervezett összeköttetése Szentgyörgynek a brassói pályaudvarral nincs e megyére semmi előnnyel, sőt ellenkezőleg hátránnyal van, mert a közvetlen forgalom és vásár Brassótól eltereltetik.

A megye tehát ez esetben egy semmi előnyt

nem nyújtó vasúthoz járulna 105000—170000 frttal, mely összeg után kevés kamatot várhatna.

II. Ugyanez áll Ugron Gábor ajánlatáról, nem is tekintve azt, hogy ez a rövid vonalért csak 100 ezer frtot kér, de azonkívül egy nagy vasúttársasággal való szövetekezést kér, melytől kevés nyeresémet várható.

III. Gróf Nemes János fennebbi ajánlata kétségkívül a legnagyobb előnyöket nyújtja, mert ez a forgalmat az egész vármegyében közvetíti s közvetlen Brassóban összpontosítja.

A megyétől követelt 150000 frt járulék mérsékelte és az utépítési alaphól minden akadály nélkül kiadható, mire nézve a számítás már eszközöltetett is, — sőt az az utépítési alaphól jól fog jövedelmezni s 12—15 év múlva a községek járulékát a törvényhatósági utak fenntartásához 37%-ra fogja leszállítani.

Ezek alapján a bizottság következő ajánlatot teszi:

1) Gróf Nemes János ajánlata, mint a Brassó megyére nézve legelőnyösebb fogadtassék el a törvényhozás által s neki ezen vasútvonal kiépítésének esetére a törzsrészsvények átvétele 150000 frt erejéig biztosítottassék.

2) A közgyűlésből egy 9 tagu bizottság küldessék ki, mely az engedményesekkel a közelebbi feltételeket megállapítsa, azoknak a közgyűlés jóváhagyását kieszközölje s ennek megtörténte után a szerződéseket megkösse, a pénz beszerzéséről stb. gondot viseljen.

A bizottság elfogadta ezen indítványt s a közgyűlés elé terjeszteni határozta.

Ezek voltak a gyűlés fontosabb tárgyai, ezeken kívül előterjesztettek a havi jelentések, melyekből következőket vesszük ki egész röviden:

A kir. adófelügyelő jelenti, hogy az adók egyenlően folynak be s a múlt hóban a befizetés a múlt év hasonlószakához képest kedvezőtlenebb egyenes adóban 8376 frt 76 s fél krral, hadmentességi díjban 523 frt 9 krral.

Házadómentesség adatott 5, adóleírás eszközöltetett 19.

A kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a tanítás a lefolyt hóban több iskolában a gyermekek között dühöngött járványok miatt szünetelt. Különben a tanügy tekintetében semmi nevezetes momentum föl nem merült.

A kir. ügyész jelenti, hogy a fogházak teljesen rendben vannak, a rabok ellátása kielégítő, az őrszemélyzet magatartása jó, — valamint a fogházakban az egészségi állapot is teljesen kielégítő. A lefolyt hóban letartóztatva volt 164 férfi és 20 nő.

A kir. erdőfelügyelő jelentéséből kiveszszük a következőket:

Felolvastatott a földm. min. leirata, melyek szerint Csik Imre kir. alerdőfelügyelő a pécsi kerületbe helyezettett át; helyébe pedig Bátyka János rendeltetett az itteni kerületbe.

Továbbá ugyanazon miniszterium leir, miszerint a helybeli kir. adóhivatal jelentése szerint a jászolabírák 15—20—30 kros apró részletekben — esetről esetre — küldik be az erdőkihágási büntetés pénzeket, holott azok negyedévenként, illetőleg 25 frtonként összegezendők s egy tétel alatt küldendők be a fennálló szabályrendeletek értelmében.

A megye alispánja felhívati a megfelelő intézkedés és ellenőrzésre s erről értesítettik az adóhivatal és a földmívelődési miniszterium erdőszámvevősege is.

Botfalu község kérelme, hogy a Barcza vize mellett levő mocsáros legelő-helyeket beerdősíteni akarja, — de engedessék meg a helyett a jelenlegi erdő egy részét kiirtani s legelőre átváltoztatni, csak annyiban hagyatik jóvá a földmiv. miniszteriumtól, hogy: ha csakugyan annyira fontos közgazdasági szempontból az említett mocsáros helyek beerdősítése, — azt megteheti a község anélkül is, hogy a jelenlegi erdő egy részét kiirta és legelővé változtassa át.

Azon további kérést pedig, hogy 1500 darab tölgyfát a terv szerint 1888. és 1892. évekre előírt vágásokból eladhasson, annyiban jóváhagyja, hogy a mennyiben az 1888. évi vágásból kitelik ezen drb számú, ezt megengedi a folyó évben is kihasználni; az ennél is tovább terjedő részre azonban a folyó évre előírt erdősítések pontos teljesítésétől teszi függővé további elhatározását.

Végül még csak a brassóvárosi árvaszék jelentése mutattatott be, mely szerint az 1886. év december 31-én a gyámoltak s gondnokoltak ingatlan vagyona következő volt: házakban 168617 frt 8 kr; földbirtokban 17886 frt 30 kr, azaz az összes ingatlanok becsértéke 248534 frt 48 kr.

Valami a méhészetről.

Brassó, 1887. febr. 17.

Párszor volt már alkalmam a lapok útján egyet-mást elmondani, a mik a brassóme gyei gazdasági egyesület méhészeti szakosztályában történnek.

Czélom nem az volt — mint ezt egy pár „mindentudó” ur megjegyezte — hogy magam a „tudós méhészek” sorába feltoljam, hanem, hogy Brassóme gyében lakó magyar tanító-kollegáimat figyelmessé tegyem az okszerű méhészet üzésének hasznos voltára, megmutassam, miszerint megyénkben is van alkalmá bárkinek magát az okszerű méhészetben kiképezni; legfőbb czélom pedig az vala, hogy megyénk felesszámú magyar méhészeit eme szakosztályban tömörülni lássam. Hogy czéломat nem értem el nem rajtam mult. Azzal vigasztalom magam, hogy: „A mi késik, nem mulik.”

De, hogy a dolog mégis igen hosszúra ne nyuljék, ezennel tisztelettel felhivom a tks. szerkesztő urat, hogy év egy előtt. (1886. január 16-án) tett ígérétét váltsa be.

Midőn ugyanis panaszkodtam, hogy megyénk magyar méhészei, kik aránylag legtöbben vannak, — nem sorakoznak, szerkesztő ur zárójelben azt mondta, hogy „ezzel közelebből foglalkozunk.” Ime, most ismét jó alkalom van!

Említettem volt, hogy a magas kormány 200 frtnyi segélyben részesíté méhészeti szakosztályunkat. Akkoriban kilátásba volt helyezve, hogy a segély a viszonyokhoz mérten évenként ismételtetni fog. De elmaradt, s további segélyre egyhamar nincs is kilátás. Ezt az állami pénzzavar indokolja.

Szakosztályunk a további segély reményében egy központi oktató méhteleg létesítéséhez fogott volt, mely állandó méhteleg nyilvános helyen felállítva, berendezve, rendes szakfelügyelet alatt nyilvános iskola leendett mindazoknak, kik a méhészetben bármennemű utasítást stb. óhajtottak nyerni.

— De legfőbb czélja az vala, hogy az okszerű méhészetben vidéki és helyi ifjakat szakszerűen kiképezzen.

Azonban a további állami segély elmaradása miatt a terv nem sikerülhetvén, szakosztályunknak a megkezoett utról le kellett térnie. Így a f. hó 4-én tartott gyűlésén következő határozatot hozta:

A magas kormánynak említett segélyéből létesített központi iktató méhteleg jelenlegi állományából öt vidéki oktató telepet létesít, úgy, hogy mindenik telepnek öt kaptár méhet bocsájt rendelkezése alá. Ezen méhtelegek számára a szükséges méheseket felépíttetni, az egyes politikai községek kéretnek fel; a telep vezetésével pedig egyes, már előre kiszemelt tanítók bizatnak meg.

A telepvezetők kötelesek lesznek öt éven át minden évben egy-egy kaptár méhet a központnak visszaadni, melyekből ismét új telepek létesíttetnek s más-más községekben helyezettnek el, míg végre e megye minden egyes községe ily telepet nyer.

A telepvezetőnek továbbá az is kötelessége leendő, hogy az ifjuságot s általában községe és kerülete lakóit, kik a méhészet iránt hajlammal bírnak, töle kitelhetőleg oktassa, jó tanácsokkal és utasításokkal ellátssa, nemcsak, hanem azon lesz, hogy az okszerű méhészet minél több ápolót nyerjen. És habár még az is kötelessége lesz, hogy gondoskodnia kell, miszerint idővel öt kaplár méh a vezetése alatt lépő telepé maradjon, mégis tetemes haszna lehet az illető vezetőnek, kivált, ha elég ügyes a dologban. — Hiszen pl. az idén öt kaplárból öt év alatt, ha csak kevés szerencsével dolgozik is, 30 kaptár méhre teszen szert és pedig ugy számítsa, hogy emez idő lefolyása alatt nemcsak családját látta el elegendő mézzel, hanem pár forintot zsebre is tehetett.

A méhtelegek felállítási helyeül a következő községek határozattak:

1. Brassó Bolgárszeg, 2. Csernátfalva, 3. Szent-Péter, 4. Veresmart, 5. Keresztényfalva.

A szakosztály ig. választmánya következőképpen alakult:

I. elnök Horváth Pál. II. elnök Luckhardt Oszkár; jegyző Morres Vilmos. Választmányi tagok: Bíró Sándor és Bellissimus György, kikhez soroztatnak még az egyes méhtelegek vezetői.

B. S.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. A helyett, hogy vége felé járna, csak most kezdődik komolyan a tél. A héten oly hideg napok voltak, mint az idén még nem. A hőmérő e hétén már — 13 fokot mutatott. A hegyekben meglehetősen havazások voltak. Az utcákat térdig érő hó fedi.

Hetivásár. Régen volt Brassóban ily gyenge hetivásár, mint tegnap. A térdig érő hó okozta ezt, mely

megakadályozta a vidékieket a bejövetelben. Sem hozatal, sem kereslet nem mondható még középszerűnek sem.

Kereskedelmi muzeum. A brassói keresk. és ipar-egylet mint testület belép a keresk. muzeum tagjai közé részt fog venni a hazai termékek állandó kiállításán. — Az egylet felhívja azon tagokat, kik e kiállításon részt venni kívánnak, szíveskedjenek az egyleti irodában (Kórody-féle ház) jelentkezni.

Evang. magyar esperes. Mint biztos forrásból értesülünk, a barczasági esperesség esperesévé a legtöbb egyházközség Moór Gyula brassói magyar ev. lelkészt választotta. E szerint Moór Gyula megválasztása bizonyosra vehető. A szavazatok beadásának határideje tudunkkal tegnap járt le.

Tömjénezés és komédia. A helybeli szász Gewerbeverein komédiát játszik. Dück József eddigi elnök bizonyos elkészerítés (Kränkung) folytán lemondván állásáról, kijelentette, hogy azt semmi szín alatt sem fogadja el. Erre a választmány nagyon megrémült és elhatározta, hogy az összes tagokkal aláírat, — ha aláírják — egy dicsőhymnust zengedező hála-, elismerő-, bizalmi- és hódoló felíratot, mely elmondja Dück ur összes érdemeit s ezt az összes tagok testületileg fogják neki átnyújtani, így akarván őt kényszeríteni, hogy az elnökséget megtartsa, másrészt pedig a Kränkungot ellensúlyozni. Uraim! Minek ez a komédia? Illik-e ez egyszerű polgárokhoz? Dück urnak lehetnek nagy érdemei — mi is elhiszszük azokat, ha kell — de azért az ilyen tömjénezés egyszerű polgári emberekhez — szemben egyszerű polgártársukkal csakugyan komédia. A választmány, vagy közgyűlés egyszerű bizalmi szavazata szokott adatni, de nem elismerő-, hála-, bizalmi- s hódoló felírat! — Ne komédiázzanak, urak!

7000 pár bakkancsra kaptak megrendelést a brassói csizmadiák a honvédelmi minisztértől, a minnek idei május hó 15-ig el kell készülnie. Azontúl szintén fognak munkát kapni. A segítség első sorban Gróf Bethlen András főispán fáradhatatlan tevékenységének köszönhető és másodsorban a brassói kereskedelmi és iparegyesületnek, mely egy év óta szünet nélkül zaklat a csizmadiáknak munkáért.

Népfölkelési tisztek. Városunkban is szépen jelentkezik az intelligencia népfölkelési tisztekké. A tanács nem kapván felsőbb helyről erre vonatkozólag utasítást, nem is hirdethette azt még ki. Mindazonáltal Brennerberg Ferencz polgármester ur készséggel fogadja el a jelentkezéseket. Kétséget sem szenved, hogy városunk intelligenciája nagy számban fog ezen tisztai állásokra igényt tartani. Jelentkezhetni a rendes hivatalos órákban a polgármester urnál.

Farsangolnak a tűzoltók. A brassói önkéntes tűzoltó egylet tagjai szombaton, e hó 19-én kedélyes estélyt rendeznek a Redout helyiségeiben. Ez estélyhez meghívók egyáltalában nem küldettek szét, de az egylet pártoló tagjai szívesen láttatnak.

Gyermekbált rendez f. hó 21-én, hétfőn este a vigadóban Fiedler Ferencz jónévű helybeli tánczmester. A mult évi hasonló bál után ítélve, melyben részt vett városunk intelligenciája is, ez a gyermekbál is élvezetesnek ígérkezik. A bálban olyan gyermekek is részt vehetnek, kik nem nála tanultak táncolni.

Gyorsvonat. Megbízható forrásból írják lapunknak, hogy f. év április 15-től kezdődőleg a gyorsvonat közlekedés Budapest és Ko'ozsvár helyett Aradon át vezetettnek via Gyulaféhevár Brassóig. A vonat Töviszt nem is érintené s erre már az új vágány el is készült. Egyáltalában — ugy értesítenek minket — a fővonal nem a brassó-kolozsvár-nagyvárad, hanem brassó-gyulaféhevár-aradi vonal volna. Megbízható helyről vesszszük ugyan e hirt, de minden esetre meg erősítésre vár meg.

Dalestély. Az „Erdélyi ág. hitv. ev. magyar gyámintézet” javára holnap vasárnap Csernátfaluban A „Brassói magyar dalegylet” közreműködése mellett rendezendő dal- és zeneestély műsora a következő: 1) „Csatadal” Huber Károlytól; előadja a „Dalegylet” 2) „Magyar népdalok” tilinkón előadja dr. Pataki Albert ur, zongorán kíséri Szmik Gábor ur. 3) „Dalesokor” Dománffytól; előadja a dalegylet. 4) Bariton-solo a „Kunok” ezimű dalműből; előadja Szmik Gábor ur, zongorán kíséri Ruby Miroslav ur. 5) „Ábránd” Umlarf Károlytól; eziterán előadja Köpe Ida k. a. 6) „Népdalegyveleg” Zimay Lászlótól; előadja a Dalegylet. 7) „Allatnégyes” Bixner Józseftől; zongora kíséret mellett előadják mükedvelők. (Illustrált piéce). 8) „Szabadságdal” Huber Károlytól előadja a Dalegylet. — Nevezett gyámintézet ezelőtt két évvel alakult s tekintve az idő rövidségét, már is kielegítő siker koronázza az ügy érdekében munkálkodók törekvéseit. Minthogy azonban a segélyezést sokkal hamarabb kell megkezdenie, mint előre tervezve volt, tö-

kéjét rendkívüli uton is növelnie kell. E czélból rendeztetik ezen estély is, s ennél fogva a legmelegebben ajánljuk a szíves támogatásra nagyérdemű közönségünk figyelmébe.

Koldulás. A legkomolyabban kell figyelmeztetnünk a t. közönséget, hogy csak azon egyéneknek szabad koldulniok, kik a városkapitányság által ezen czélra a koldulási jeggyel ellátva és ezek is csak szombat napján. Idegen kéregetőknek pedig csak úgy lehet hitelt adni, ha ők a kéregetési okmányban a helyi hatóság engedélyét beírva kimutathatják. Mivel utolsó időben gyakran előfordult, hogy munkakerülő egyének egész más czélra kiállított és a városkapitányság által szokás szerint láttamozott szegénységi bizonyítványokkal jogtalanul koldultak; már a közbiztonság érdekében is felkeretük a t. közönség, előforduló esetekben, az ilyen szegénységi bizonyítványt, vagy más bármely okmányt a koldulótól egyszerűen elvenni és a kis fáradságot nem sajnálva, az elvett okmányt a városkapitányságnál, vagy a legelső rendőrnek átadni.

Mocsáry és a „Gazeta.” Haragszik a „Gazeta,” hogy a távirtdahivatal miért nem közölte Mocsárynak azt a beszédét, melyért a függetlenségi párt Mocsáryval szakított. Most már igazi fehér holló.

Isten ments meg! A szebeni „Tageblatt” egy-egy fővárosi német lap nyomán azt újságolván, hogy Tisza miniszterelelnök utódjául a belügyminiszter tárczára báró Bánffy Dezső szólnak-dobokai főispánt szemelte, — istenesen elkeseredik a fölött, hogy még olyan emberből is lehessen miniszter, a ki szerinte — ha akarna is — akkor sem tudná a törvényeket tisztelni, mert az erőszakoskodás, a baszkodás már végreben van. Erre a remhírré a „Tageblatt” arra a kifakadásra jut: Isten mentsen meg, hogy Tisza elhagyja belügyminiszteri állását! — Azt

sem hittük soha, hogy a „Tageblatt” még azért is imádkozzék, hogy Tisza a polezon maradjon. — De hát semmi sem lehetetlen. És még is mozog a föld!

A „Tribuna” azt újságolja, hogy Fogarasma gye Kerezesora községben 10 magyar ref. család készül átlépni a róm. kath. egyházba. Szász-Kosztá porumbáki római kath. lelkész e czélból Kerezesorára utazott.

Felhívás. Torontálmegye Gyertyámos községe az általa Szegeden felállítandó tápintézet javára mult 1886. évben gyűjtőleveket küldött szét, melyek nagyobb része azonban mindaddig vissza nem érkezett. Miután ezen ügy ma már a valóítási stádiumba lépett és a gyűjtőlevelek külön figyelmeztető levelek útján törtéendő visszakövetelése alap hiánya miatt nem szorgalmazható, ez uton tisztelettel felkéretnek mindazon urak, törvényhatóságok és hivatalok, kik még ily gyűjtőlevelek birtokában vannak, miszerint azokat a legsürgősebben, Gyertyámos község előjárásához visszajuttatni szíveskedjenek. — Röser Áron bizotts. elnök. Vuchetich Ödön bizotts. jegyző.

Nyílt tér.*)

Pischinger torta, (461) 17—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kiténtetve s melynek eddig még felül nem mult kiténtő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: **Porr Emil** csemegeáru-kereskedésében **Brassóban.**

Főszéktüldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

Piaczi árak

Brassóban, 1887. február hó 18-án.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hectóliter	Buza	legszebb	6.30
		közepes	6.—
		vegyes	5.—
	Rozs	legszebb	3.70
		közepes	3.50
	Árpa	legszebb	3.30
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	2.—
		közepes	1.80
	Törökbuza, uj		3.60
Kilógr.	Kása		3.40
	Borsó		5.—
	Lencse		15.—
	Fuszulyka		4.50
	Lenmag		1.—
	Burgonya		1.—
	Marhahús		28 és 32
	Disznóhús		—36
	Juhhús		—32
	Faggyu (friss)		—32

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 19-én.

Román papirpénz a 20 frankos	8.42 vétel 8.44 eladás
ezüstpénz a 20	8.40 8.42
Napoleon'or (aranypénz)	10.10 10.15
Török lira	11.36 11.42
Arany	5.95 6.—
Orosz papírrubel	113.— 115.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 440.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törv. czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 9611./1886. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak — szám alatti kiküldetést tartalmazó végzése folytán Csuka János és neje javára András József és neje ellen 400 frt. tőke s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 425 frt 27 kr értékű Galter György elleni adós levelen alapuló követelés nyilvános árverés útján el fog adni.

Mely árverésnek a 654/1887. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis brassói kir. trvszék tlkvi árverező szobájába leendő eszközölésére 1887. febr. hó 28-ik napján d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1887. február hó 12-én.

Borsos Zsigmond,
(52) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 4—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a brassó kir. törvényszéknek 5820./1884. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a kir. járásbírósnak 8627—84. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Csiki Elena javára Bartsa János és Sándor Péter ellen 200 frt tőke, ennek 1884. év október hó 23-dik napjától számítandó 6% os kamatai és eddig összesen 41 frt 65 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 332 frtra becsült ingóságok, u. m: takarmány, lovak és szekerek nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek 774./1887. végzése folytán Krizba községében alperes lakásán leendő eszközölésére 1887-ik évi február hó 28-án d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz.

111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1887. február 13-án.

Borsos Zsigmond,
(51) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 171b.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetmény.

A brassói kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Vajna Gábor ügyvéd által képviselt Szabó János végrehajtónak Kovács József végrehajtást szenvedő elleni 24 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő Brassó határára fekvő a brassói 5765. sz. telekjegyzőkönyvben A+ a. 6587. helyrajzi számú egész ingatlanra az árverést 475 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenti ingatlan az 1887. évi márczius hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató vagy képviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. december 11-én.

A kir. törvényszék mint telekkvi hatóság.
Deési János, elnök. Jakab Alajos, jegyző.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirdalokban feldicsért gyógyszernek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziaszer is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségsége nem kerül.

Körmives testület!

A nagyérdemű városi és vidéki közönség szíves tájékozására van szerencsénk ezennel tisztelettel értesíteni, hogy alulírott körmives mesterek 1887. január elseje óta

közös testületté

alakultak s mindennemű az építési szakmába vágó munkálatokat mint közös testület elvállal, a mi annál nagyobb kezesség lehet a n. é. építő közönségre.

A városban és vidéken eszközölt eddigi építkezéseinkre való hivatkozással kérjük a n. é. közönség jóindulatu pártfogását.

Szabó Mihály.

Haupt János.

Székely Károly.

Iroda helyiség: Nagy-utca 527. sz. a.

A t. közönség figyelmébe!

Biztosítási ügy.

(23) 4—10

A „Bécsi biztosító társaság” és a „Bécsi élet- és járadékbiztosító intézet” alólírott magyarországi fiókigazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítás joggal felruházott főgynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főgynökül

Brassóban: Königes János urat, Debreczenben: Simonffy Sámuel urat,
Kolosvárt: Kövály Mihály „ Kassán: Rózsa Ferencz „
Nagy-Váradon: Tóth Jenő „ Szegeden: Tóth Pál „
Aradon: Assael A. Ábrahám „ Temesvárott: Rédl testvér urakat,
Miskolczon: Török Aladár „ Győrött: Győri kereskedelmi bankot,
Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat,
Eszéken: Sorger, Weismayer s társa „
Pozsonyban: Mihály T. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat,
Sopronban: a Soproni építő s földhitel-bank részvénytársulatot

nyertük meg s felkerjük a t. biztosító közönséget, hogy úgy tűz-, jég- és szállítmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főgynökségünkhöz fordulni és minden kíváncsiaknak megfelelő társaságunkat bizalommal fölkeresni szíveskedjék.

Fent czimzett társulataink, mig egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételeik versenyképesekké teszik minden eddig hazánkban működő biztosító társulatokkal szemben; mi több: az életbiztosítási üzletágban oly előnyös combinatiokat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várákozásának megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvéni ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságunkat; mi pedig igyekezn fogunk az irányunkban tanúsított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkerjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanátszabályokat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik hely en vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községbeiben társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk, esetleg fentebb irt főgynökségünkhöz fordulni szíveskedjenek.

Tisza László,

igazgató.

Ágoston József,

vezértitkár.